

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967239600.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

»Da Advokaten var kommen hjem, og Jack Turner havde fulgt ham ind i hans Værelse og tændt hans 235 Lys, vinkede han til Jack, at han skulde blive; derefter gik han nogle Gange taus op og ned ad Gulvet.

»Hør, Jack!« sagde han omsider, »der er kommen en Mand her til Byen, som hedder van Gehlmuyden, det er en meget rig Mand, Jack, hans Bolig vil Du finde opskreven her!« Dermed rakte han ham en lille Lap Papir.

»Meget godt, Hr. Advokat,« svarede Jack, idet han betragtede Papiret.

»Du skal gaae hen til ham i Morgen tidlig, dog ikke altfor tidlig heller, imellem Elleve og Tolv, det er den bedste Tid, og Du skal sige ham, at Du er sendt fra Hr. Greenwood for at hjælpe ham med Commissioner, eller med hvad der forresten kan forefalde. Siig ham, at Din Tjeneste aldeles ikke skal koste noget, og løb for ham, hvorhen han ønsker det. Dermed vil Du allerbedst vinde hans Velvillie.«

»Og skal jeg da slet intet have for min Umage?«

»Ikke en Skilling, siger jeg Dig; og skulde der forekomme nogle meer udviklede Spørgsmaal, især af juridisk Natur, saa underret mig strax derom!«

»Godt! det skal skee, Hr. Advokat.«

»Og hør! der er nu denne Robert Fulton, som Du veed, ham maae vi dog ogsaa see at hjælpe frem paa den Vei, han gaaer. Han har en underlig Plan for, dertil behøver han baade Arbeidere og rede Penge; de sidste maa Du skaffe ham, Jack, jeg veed, Du kjender mange Slags Folk, der ere brugelige til Sligt.«

»Jeg havde dog ikke troet, at Hr. Advokaten var saa velstemt for ham, saa De vilde gjøre noget for at hjælpe ham frem,« sagde Jack Turner.

236

»Ja, seer Du, det er just ikke noget meget fornuftigt Værk, han har for, og det ønskede jeg nu, at han selv skulde documentere og bevise saa grundigt, som muligt. Det er en Grille af mig, en Spøg, som jeg nok vil opoffre noget paa. Thi at hans Plan maa mislykkes, det falder af sig selv, og hvis vi saaledes kunne hjælpe til, saa dette bliver aabenbart for den hele By, saa have vi ovenikjøbet gjort en god Gjerning; thi det var jo dog muligt, at han paa den Vei kunde cureses for sin Galskab.«

»Ja, jeg forstaaer det, Hr. Advokat; jeg veed ogsaa, at han alt har været paa flere Steder for at kjøbe en Dampmaskine.«

»Jeg vil ikke gjøre ham nogen videre Fortred, Jack, jeg vil kun vise Verden, til hvilket Slags Mennesker han hører. Det Bedste var, hvis vi kunde bringe det dertil, at han flygtede bort og aldrig meer lod sig see her i Byen. Derfor behøver Du ikke at lade ham faae Pengene paa altfor gode Vilkaar heller.«

»Jeg skal gjøre, hvad jeg kan, Hr. Advokat. Der har ellers været en Mand her i Aften, som Herren nok kjender, han hedder Dusty Nickels; han er nu nærvædt at faae en Proces paa Halsen for Bedragerie, der kan blive meget farlig for ham, hvis ikke Hr. Advokaten kan tilveiebringe et Forlig, før nogen Jury faaer fat paa Sagen.«

»Vi maae see at hjælpe ham, hvis vi kunne, Jack, thi rigtignok er denne Dusty Nickels en stor Kjeltring; men det kan han vel ikke gjøre synderlig ved. Sligt ligger som oftest i Constitutionen, i Blodet eller i en afvigende Tilstand af Organerne, det er altsaa en legemlig Sygdom, derom ere nu de 237 fornuftigste Læger enige. God Nat, Jack! Brug nu Din Conduite! Men hvad Du saa gjør, saa maa mit Navn blive udenfor Sagen, det maa Du vel huske.«

Med disse Ord tog Advokaten et Lys og gik ind i sit Sovekammer.

»Jeg forstaaer det nok,« sagde Jack, da han var bleven alene; »thi hvis ikke denne Robert Fulton havde været saa stor en Æsel, saa havde han let kunnet blive min Herre en farlig Medbeiler, derfor skal han nu fremstilles til Latter for Frøken Laura og for den hele By. - Hem, hvis jeg kunde sælge ham en gammel Dampkjedel, der springer ved det første Forsøg - men Ulykken er, at han forstaaer sig noget derpaa, thi han har jo selv givet sig af med Sligt. - Men jeg vil see at faae Dusty Nickels i Tjeneste hos ham, thi han er en ganske flittig Arbejder, naar han vil, skjøndt hans Villie vel ikke varer synderlig længe. - Ja, ja, det er et godt Indfald, jeg vil endnu forbedre min Principals Plan; og det skulde gaae underligt til, hvis han ikke selv tilsidst maatte tilstaae, at Lærlingen her har overgaaet Mesteren.«